Quelle: http://manuscripta.at/?ID=901
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

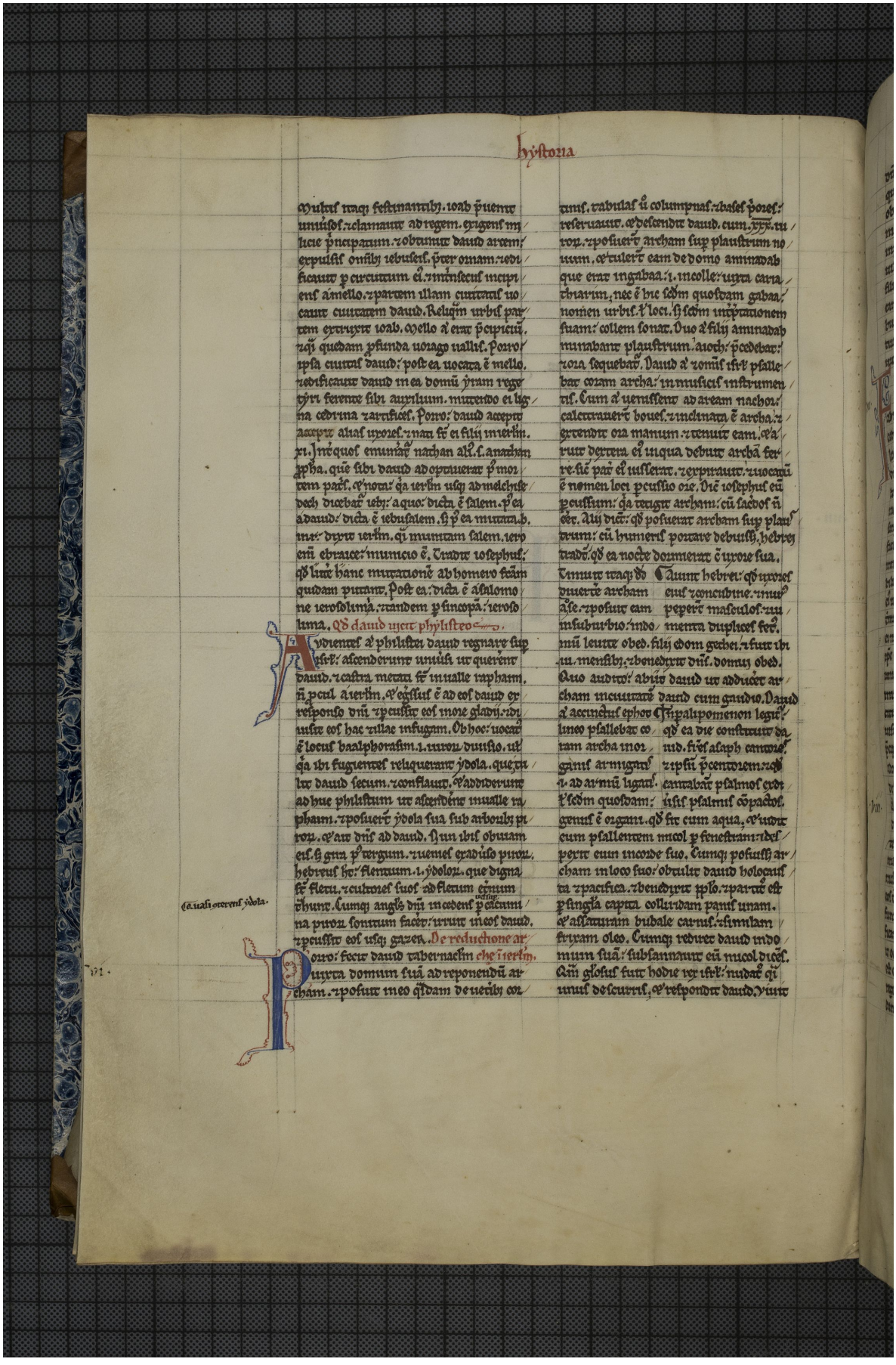

Historia

Qui cum reuertissent nuntiauerunt Ioab quæ fecerat. Et ait Ioab ad eum: Quare percussisti eum? Cur non tenuisti illum, ut humi prosterneretur? Et ideo ego non percussissem eum secundo. Abner autem reuertens in Hebron, Ioab seorsum duxit eum in medium portæ, quasi loqueretur ei secreta, et percussit eum ibi in inguine, et mortuus est in ultionem sanguinis Asahel fratris eius. Audiens autem David hæc dixit: Innocens ego sum et regnum meum coram Domino usque in sempiternum a sanguine Abner filii Ner. Veniat super caput Ioab et super omnem domum patris eius, et non deficiat de domo Ioab fluens seminis et leprosus et baculo nitens et cadens gladio et indigens pane. Ioab autem et Abisai frater eius occiderunt Abner, eo quod ipse occidisset Asahel fratrem eorum in Gabaon in prælio. Dixit quoque David ad Ioab et ad omnem populum qui erat cum eo: Scindite vestimenta vestra et accingimini saccis et plangite ante exequias Abner. Rex autem David sequebatur feretrum. Cumque sepelissent Abner in Hebron, levavit rex vocem suam et flevit super tumulum Abner, et omnis populus similiter. Et cecinit rex planctum in exequiis Abner et ait:

Numquid ut mori solet insipiens mori potuit Abner? Manus tuæ non ligatæ sunt, et pedes tui non compedibus vinctis inclusi sunt. Cecidisti coram filiis iniquitatis corruisti. Et addidit omnis populus flere super eum. Cumque venisset universa multitudo ut cibum sumeret cum David adhuc die, David iuravit dicens: Hæc faciat mihi Deus et hæc addat, si ante occasum solis gustavero panem aut aliquid aliud. Et omnis populus audivit et placuit eis, et cuncta quæ fecerat rex placuerunt in conspectu omnis populi. Et dixit rex ad servos suos: Nescitis quia princeps et magnus cecidit hodie in Israel? Ego autem adhuc tener et rex unctus sum, viri isti filii Sarviæ duriores me sunt. Retribuat Dominus operanti malum secundum malitiam suam.

Audiens autem Isboseth filius Saul quod mortuus esset Abner in Hebron, dissolutæ sunt manus eius, et omnis Israel conturbatus est. Duo autem viri erant principes latronum filio Saul, nomen uni Baana et nomen alteri Rechab filii Remmon Berothitæ de filiis Benjamin, quia et Beroth reputata est in Benjamin. Fugerunt autem Berothitæ in Gethaim, et habitaverunt ibi usque in præsentem diem. Erat autem filius Ionathæ filii Saul parvulus claudus pedibus. Quinquennis fuerat cum venit nuntius de Saul et Ionatha ex Iezrahel, et tollens eum nutrix eius fugit. Festinavit autem fugiens, et cecidit, et claudus factus est. Et vocabatur nomen eius Miphiboseth.

Venerunt autem filii Remmon Berothitæ Rechab et Baana, et ingressi sunt quasi ad messem circa horam diei, et ipse dormiebat super lectum meridie. Ostiaria autem domus purgans triticum dormitavit et obdormivit. Et ingressi sunt fratres Rechab et Baana clam, et transierunt per medium domus quasi tollentes triticum, et percusserunt eum in inguine, et fugerunt. Ingressi enim domum, dormientem eum invenerunt super lectum in cubiculo suo, et percusserunt eum et occiderunt, et tulerunt caput eius, et abierunt per viam solitudinis tota nocte. Et attulerunt caput Isboseth ad David in Hebron, et dixerunt ad regem: Ecce caput Isboseth filii Saul inimici tui, qui quærebat animam tuam, et dedit Dominus domino meo regi ultionem hodie de Saul et de semine eius. Et respondens David Rechab et Baanæ fratri eius filiis Remmon Berothitæ dixit ad eos: Vivit Dominus qui redemit animam meam de omni angustia, quia nuntianti mihi et dicenti: Ecce mortuus est Saul, et ipse quasi bonum nuntians verbum apprehendi eum et occidi eum in Siceleg, cui oportebat dare mercedem pro nuntio eius, quanto magis viros impios interficere domi in lectulo suo? Et nunc requiram sanguinem eius de manu vestra, et auferam vos de terra. Præcepit autem David pueris suis, et occiderunt eos, et abscidentes manus et pedes eorum suspenderunt eos super piscinam in Hebron. Caput autem Isboseth tulerunt et sepelierunt in sepulchro Abner in Hebron.

Audierunt autem omnes tribus Israel mortuum esse Abner in Hebron, et venerunt ad regem in Hebron dicentes: Ecce nos os tuum et caro tua sumus. Heri et nudiustertius, cum esset Saul rex super nos, tu eras educens et reducens Israel. Dixit autem Dominus ad te: Tu pascas populum meum Israel, et tu eris dux super Israel. Venerunt ergo omnes seniores Israel ad regem in Hebron, et percussit cum eis David fœdus coram Domino in Hebron, et unxerunt David in regem super Israel. Filius triginta annorum erat David cum regnare cœpisset, et quadraginta annis regnavit. In Hebron regnavit super Iudam septem annis et sex mensibus, et in Hierusalem regnavit triginta tribus annis super omnem Israel et Iudam.

Et abiit rex et omnes viri qui erant cum eo in Hierusalem ad Iebusæum habitatorem terræ illius. Dixerunt autem David: Non ingredieris huc, nisi abstuleris cæcos et claudos, dicentes: Non ingredietur David huc. Cepit autem David munitionem Sion, hæc est civitas David. Dixit enim David in die illa: Omnis qui percusserit Iebusæum, tangat cuniculum, et amputet claudos et cæcos, qui odiunt animam David. Propterea dicunt cæci et claudi: Non intrabit in domum. Habitavit autem David in arce, et vocavit eam civitatem David. Et ædificavit David in circuitu a Mello et deorsum. Et ibat proficiens David et crescebat, et Dominus Deus exercituum erat cum eo. Et misit Hiram rex Tyri nuntios ad David, et ligna cedrina, et artifices lignorum et lapidum, qui ædificarent domum David. Et cognovit David quod confirmasset eum Dominus in regem super Israel, et quod exaltasset regnum eius propter populum suum Israel. Et tulit David adhuc concubinas et uxores de Hierusalem, postquam venerat de Hebron, et nati sunt David adhuc filii et filiæ. Et hæc nomina eorum quæ nata sunt ei: Samua et Sobab et Nathan et Salomon, et Iebaar et Helisua et Nepheg et Iaphia et Helisama et Baalida et Eliphaleth. Audientes autem Philisthæi quod unctus esset David rex super Israel, ascenderunt omnes quærere David. Quod cum audisset David descendit in præsidium. Philisthæi autem venientes diffusi sunt in valle Raphaim. Et consuluit David Dominum dicens: Si ascendam ad Philisthæos, si tradis eos in manu mea? Et dixit Dominus ad David: Ascende, quia tradens tradam Philisthæos in manu tua. Et venit David in Baalpharasim, et percussit eos ibi David, et dixit: Divisit Dominus inimicos meos coram me, sicut dividuntur aquæ. Propter hoc vocavit nomen loci illius Baalpharasim. Et reliquerunt ibi sculptilia sua, quæ tulit David et homines eius. Et addiderunt adhuc Philisthæi ascendere et diffusi sunt in valle Raphaim. Consuluit autem David Dominum, et dixit ei Dominus: Non ascendas post eos, sed gira retro eos, et venies ad eos contra pyrus. Et cum audieris sonitum gradientis in cacumine pyri, tunc egredieris ad prælium, quia egressus est Dominus ante te ut percutiat castra Philisthæorum. Fecit ergo David sicut præceperat ei Dominus, et percussit Philisthæos a Gabaon usque Gazer.

De reductione arcæ Dei in Hierusalem.

Congregavit autem David omnes electos ex Israel triginta millia. Et surrexit et abiit cum omni populo qui erat cum eo de Baale Iudæ, ut reduceret inde arcam Dei, super quam invocatum est nomen Domini exercituum sedentis super cherubim. Imposuerunt autem arcam Dei super plaustrum novum, et tulerunt eam de domo Aminadab quæ erat in Gabaa. Oza autem et frater eius ducebant plaustrum, et ipse antecedebat arcam. David autem et omnis Israel ludebant coram Domino in omnibus lignis fabricatis, et citharis et psaltериis et tympanis et sistris et cymbalis. Cumque venissent ad aream Nachon, extendit Oza manum suam ad arcam Dei et tenuit eam, quia calcitrabant boves et declinaverant paululum. Iratus autem Dominus contra Ozam percussit eum ibi propter temeritatem, et mortuus est ibi juxta arcam Dei. Contristatus est autem David eo quod percussisset Dominus Ozam, et vocavit locum illum Phares Oza usque in præsentem diem. Et timuit David Dominum in die illa, et ait: Quomodo ingredietur ad me arca Domini? Et noluit David declinare arcam Dei ad se in civitatem David, sed divertit eam in domum Obededom Gethæi. Et sedit arca Domini in domo Obededom Gethæi tribus mensibus, et benedixit Dominus Obededom et omnem domum eius. Nuntiatum est autem regi David quod benedixisset Dominus Obededom et omnia quæ ejus erant propter arcam Dei. Et abiit David et adduxit arcam Dei de domo Obededom in civitatem David in lætitia. Cumque portassent arcam Domini hi qui gestabant eam septem choros et victimam vitulorum et arietum, David autem succinctus ephod lineo saltabat ante arcam Domini. David autem et omnis domus Israel deducebant arcam Domini in jubilo et in clangore tubæ. Cumque introisset arca Domini civitatem David, Michol filia Saul prospiciens per fenestram vidit regem David saltantem et ludentem coram Domino, et despexit eum in corde suo. Cumque portassent arcam Domini, posuerunt eam in loco suo in medio tabernaculi quod extenderat ei David. Et obtulit David holocausta coram Domino et pacifica. Cumque complesset David offerens holocausta et pacifica benedixit populo in nomine Domini exercituum, et partitus est universæ multitudini Israel tam viris quam mulieribus singulis panem unum et assaturam bubulæ carnis et frixam oleo. Cumque reduceret David domum suam, subsannavit eum Michol filia Saul et dixit: Quam gloriosus fuit hodie rex Israel nudans se ante ancillas servorum suorum, quasi nudetur unus de scurris! Et respondit David Michol:

(Ca. vasi ovorum) ydola.

Pactum.

171.